

som man ikke burde trænge ind i. Jeg har et noget andet Syn derpaa. Efterhaanden som Samfundet udvikler sig og gaar fremad, skabes Formuerne mindre og mindre af den enkelte og mere og mere, fordi Samfundet byder Folk Betingelserne for at skrabe Formuer til sig, og det er af den Grund ganske naturligt, at Samfundet, naar saadanne rige Folk endelig dø, faar en Part af det, som det selv har været med til at skabe. Jeg ser ogsaa saaledes paa det, at efterhaanden som Samfundet under dets Udvikling mere og mere kommer til at varetage de enkelte Individuers Interesser i mange forskellige Retninger, med Skoleuddannelse og med Forsorg paa andre Omraader, i samme Forhold bør ogsaa Samfundet kræve, at de Formuer, som ophobes, gaa til det for derfra at komme alle Samfundets Medlemmer til gode. Jeg finder derfor, at Arveskatten er en fuldt ud naturlig Skat, vistnok en af de naturligste, man kan tænke sig, og jeg kunde kun have ønsket, at den var bleven noget større, at man havde fulgt det Forslag, som mine Partifæller i det andet Ting fremsatte om at beskatte de større Formuer efter en stærkere stigende Skala.

Med Hensyn til Stempelskatten skal jeg ikke sige ret meget, men kun paapege, at den fra alle Sider er bleven modtagen med Uvillie. Hvis ærede Medlemmer ville efterse, hvad der er sagt i det andet Ting, ville de se, at der fra Afholdsfolkens Side er talt haardt og stærkt mod denne Skat. De ønske den ikke, idet de mene, at det vil blive besværligere sidenhen at komme frem mod det Maal, de have sat sig, hvis Staten søger at udnytte Spiritusdrikningen her i Landet. Og se vi hen til Beværterne og Vinhandlerne, Afholdsmændenes Antipoder, saa ere ogsaa disse Folk imod Skatten. Der har jo heller ikke her lydt mange rosende Ord om den, naar man lige undtager fra den højtærede Finansminister selv. Der er dog een Egenskab ved dette Forslag, som tiltaler mig, men det er ogsaa den eneste, nemlig den, at det fremtræder ganske frit for al Moraliseren. Det har jo altid været saaledes, at naar der blev fremlagt Forslag om Spiritusskat, var det Moralen, man henviste til. Dette Skatteforslag fremtræder derimod kun som et Middel til at skaffe Penge, og ikke som andet. Der er kun et æret Medlem, der har søgt at lægge nogen Moral ind i det, nemlig det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), der fortalte denne frygtelige Historie om de tre

Karle, der havde drukket Brændevin og slaaet Flasken i Hovedet paa hinanden, og han mente, at naar Spiritus blev dyrere, vilde sligt ikke ske, saa vilde Folk ikke købe Brændevin for deres Penge. Denne Argumentation — det paaviste ogsaa den højtærede Minister, og jeg skal ikke komme ind derpaa — slog det ærede Medlem imidlertid selv for Panden, idet han fremhævede, at det ikke havde noget at sige, hvad Varerne kostede; Folk købte dem alligevel. Selv om ogsaa Spiritus blev noget dyrere, er det dog klart, at den maatte blive meget dyrere, saa dyr, at det i Virkeligheden vilde blive ensbetydende med et Forbud, hvis det skulde have nogen Indflydelse paa Brændevinsdrikningen. En Brændevinsskat, der lagde f. Eks. 20 Øre paa hver Flaske Brændevin, vilde jo være en ganske betydelig Skat. Den højtærede Finansminister vilde vist med stor Tilfredshed se paa den vældige Strøm af Penge, der vilde komme ind ved en saadan Skat. Men der er vist ingen, som tror, at det vilde forhindre de nævnte tre Karle i at købe Brændevin, drikke sig fulde og slaa Flasken i Hovedet paa hinanden. Saa skulde man langt højere op. Men det ærede Medlem udtalte sig, som sagt, for en Brændevinsskat. Det var ikke saa meget Vinen, det drejede sig om, hvorvidt den skulde være fri eller ikke; det var Brændevinsskatten, der interesserede det ærede Medlem. Det glædede mig imidlertid at høre den højtærede Finansminister udtale, at han ikke vil være med til nogen Brændevinsskat. Men jeg kan trods dette ikke tjene ham i at være med til det Forslag, der her foreligger. Jeg kan ikke anerkende, at man behøver denne Kompensation paa de 4 Mill. Kroner. Jeg har angaaende Toldloven den samme Tro som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brändes), at der ikke vil gaa ret mange Aar — om det i det hele taget vil vare Aar —, saa ville Indtægterne igen være oppe paa det samme som nu eller endog blive større, saa at man ikke behøver nogen Kompensation. Men som Socialdemokrat er jeg imod al ny indirekte Beskatning. Jeg vil være med til at fjerne den indirekte Skat, der er ufornöden, og som kan undværes, og jeg vil i hvert Fald ikke være med til at paalægge ny indirekte Skatter af nogen Art. Derfor vil jeg ogsaa stemme imod denne Lov, saaledes som den foreligger.

Det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Stilling) talte i Lørdags meget dystert, og med en mørk Alvor paalagde han